

[DZIAKIELNY *ai*

I sg m dzi(a)kieln(e)m.

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVIII w.

*Przymiotnik od „dziakło”: jest rzecz potrzebna, aby ten folwark jarzyną za dobrą sprawą urzędu było zasiano owsem folwarkowym albo dziakielnem *LustrPodl* 40.*

ZCh